

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 84/2023
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА из ..., чији је законски заступник отац ББ, чији је пуномоћник Миљан Грбовић, адвокат из ..., против туженог АД за осигурање "Миленијум осигурање" а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Никола Божић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 416/2020 од 13.09.2022. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 416/2020 од 13.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 416/2020 од 13.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3734/18 од 18.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати 6.000,00 динара на име састава захтева за накнаду штете од 04.04.2018. године, са законском затезном каматом од 04.05.2018. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати 40.500,00 динара.

Виши суд у Новом Саду је пресудом Гж 416/20 од 13.09.2022. године, преиначио првостепену пресуду у побијаном одбијајућем делу одлуке о накнади на име састава захтева за исплату због претрпљеног инвалидитета и у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је обавезао туженог да тужиоцу на име састава захтева за накнаду штете од 04.04.2018. године исплати 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 04.05.2018. године до исплате, и да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 70.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију и определио трошкове на име састава одговора.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, разлози на којима је заснована одлука која се ревизијом побија није у супротности са тумачењем права и правним схватањем Врховног суда у погледу обавезе тужиоца, као осигураног лица, обухваћеног полисом осигурања лица од несрећног случаја, да обавести осигуравача о настанку осигураног случаја у смислу члана 917. Закона о облигационим односима, и у вези с тим право на накнаду тих трошкова, у конкретном због ангажовања пуномоћника који је адвокат. Поред наведеног тужени уз ревизију није приложио одлуке Врховног суда којима је на другачији начин одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавање судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, па ревизија по члану 479. став 6. ЗПП није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиоцу не припадају трошкови састава одговора на ревизију јер исти, у смислу члана 154. ЗПП нису били нужни за одлучивање о ревизији, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**